

Prima instanță: M. Muruianu.

dosarul nr. 2ra-1808/16

Instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Șt. Niță.

ÎNCHEIERE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tamara Chișcă-Doneva
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurenții Nelea și Ghenadie Ivasiuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Servcomloc” împotriva Nelei și Ghenadie Ivasiuc cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Nelea și Ghenadie Ivasiuc și a fost menținută hotărârea judecătoreii Buiucani, municipiul Chișinău din 17 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 05 ianuarie 2015, reclamantul S.R.L. „Servcomloc” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nelei și Ghenadie Ivasiuc cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în temeiul contractului din 03 martie 2008, încheiat cu S.A. “Agenția municipală de ipotecă din Chișinău” gestionează blocul locativ din mun. Chișinău, str. Alba Iulia 97/2.

Susține reclamantul că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 3930 din 24 mai 2002, apartamentul nr. 56 situat pe str. Alba Iulia 97/2, mun. Chișinău aparține pârâților Nelea și Ghenadie Ivasiuc.

Specifică reclamantul că, în calitate de proprietari ai apartamentului respectiv, pârâții Nelea și Ghenadie Ivasiuc sunt obligați să achite plata pentru serviciile locativ-comunale.

Indică reclamantul că, la 01 octombrie 2014, din motivul neachitării la timp a plăților destinate pentru serviciile locativ-comunale, pârâții Nelea și Ghenadie Ivasiuc, au acumulat o datorie în mărime de 4 067 lei și 41 bani.

Afirmă reclamantul că, a înștiințat lunar pârâții prin intermediul bonurilor de plată expediate în adresa acestora despre necesitatea achitării datoriei, însă aceștia din urmă au refuzat achitarea sumei în mărime de 4067 lei și 41 bani.

Cere reclamantul S.R.L. „Servcomloc” încasarea din contul pârâților Nelea și Ghenadie Ivasiuc în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 4067 lei și 41 bani și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 17 martie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul pârâților Nelea și Ghenadie Ivasiuc în beneficiul reclamantului S.R.L. „Servcomloc” a datoriei în mărime de 3276 lei și 85 bani și a taxei de stat în mărime de 270 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Nelea și Ghenadie Ivasiuc și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 17 martie 2015.

La 06 iunie 2016, recurenții Nelea și Ghenadie Ivasiuc, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea admiterii cererii de încasare a datoriei în mărime de 3 276 lei și 85 bani și a taxei de stat în mărime de 270 lei, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenții au indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurenții că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurenții Nelea și Ghenadie Ivasiuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurenții Nelea și Ghenadie Ivasiuc, ca fiind

inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul recurenților, Nelea și Ghenadie Ivasiuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tamara Chișcă-Doneva

Ion Druță